

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/782/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

74/2015. (II. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. december 8-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. február 26-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetve az alapjog sérelem nem megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos vele szemben 2014. december 2-án B. településen, a BRFK által fogantatózott közlekedés rendészeti intézkedés miatt terjesztette elő 2014. december 8-án panaszát.

A panaszos, a panaszbejelentéséről felvett jegyzőkönyvben előadta, hogy 2014. december 2-án 14:10-kor édesanyjával a B. L. téren az árkádok mellett tartózkodott. Egy rendőrautó elment mellettük, a panaszos ráüvöltött a rendőrautóra, hogy „Mi van?”- de a rendőrök tettek egy kört, vártak. A panaszos elmondta, hogy azért üvöltött a rendőrökre, mert korábban végrehajtási eljárás keretében ingatlant értékesítettek, ennek ellenére 25 ezer forint értékű követelést kívánnak a panaszos édesanyjával szemben behajtani. A panaszos ezen visszas jogi helyzet miatt ordította le a rendőröket. A rendőrök azért tettek egy kört a panaszos szerint,

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

mert közben kommunikáltak egymással. A rendőrök végül visszamentek a panaszos mellé, és kiszálltak az autóból, majd igazoltatták a panaszost. Két rendőr volt, az egyik cigány és ugyanolyan dzsekit hordott, mint a panaszos előző évben.

Az igazoltatás megtörtént, a nem cigány rendőr szőke hajú és kék szemű volt. Az igazoltatás során ez a rendőr a következőt közölte a panaszossal, hogy örüljön, hogy még megvannak a fogai. Közölte, hogy örüljön, hogy nem viszik be őt, mert „ráugatott” a kocsira. Az édesanyja előtt megalázták a panaszost elmondása szerint, és egy éve az utcán él.

A rendőröktől a panaszos elkérte az azonosító számukat, majd erre a rendőr megmutatta a személyi igazolványát és annak a hátulját is, amely homoszexualitásra utal. A bíróságon feljelentette őket, mert homoszexuálisok és fasiszták. Amikor elkérte az azonosító számát, azt mondta a rendőr suttogva, hogy „meg fogsz döglenni” és integetett a rendőr a panaszosnak.

A panaszos sérelmezi azt, hogy a rendőrök olyan hangnemet ütöttek meg vele, amely súlyosan sérti az emberi méltóságát, hiszen az édesanyja előtt is ezen kijelentésével megalázták, és így az édesanyja nem fogja őt segíteni, mivel folyamatosan, évek óta manipulálják a rendőrök.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A Testület megkeresésére az intézkedést foganatosító rendőr-főkapitányság osztályvezetője, O. I. r. alezredes által a sérelmezett intézkedésről tett, 2015. január 8-án kelt jelentés szerint a panaszos által sérelmezett intézkedést P. L. r. százados és B. A. r. főtörzsőrmester foganatosították, akik 2014. december 02-án 08-20 óráig láttak el szolgálatot polgári ruhában, rendőri jelleggel ellátott szolgálati gépkocsival.

A panasz kivizsgálása során szóban meghallgatta mindkét munkatársát, valamint jelentést készítettett velük. Elmondták, hogy a panaszos állításával szemben ők nem észlelték, hogy „ráüvöltött a rendőrautóra, egy integető férfira lettek figyelmesek. Forgalmi helyzet miatt nem tudtak megállni és visszatértek a nekik integető férfihoz. Kiszálltak a járműből és gyalogosan megközelítették a férfit, aki ennek során végig üvöltözött velük. A kiabálás közben az intézkedő rendőrök felmutatták a nyakukban lógó rendőrijelvényüket és igazolványukat, közölték nevüket, rendfokozatukat, ezzel eleget tettek a Szolgálati Szabályzat 5.§-ában foglalt követelményeknek. A férfihoz odaérve azt tapasztalták, hogy nem segítséget kér, hanem általános elégedetlenségét fejezi ki a Rendőrséggel szemben egy korábbi, általa sérelmesnek mondott jogi helyzet miatt. A férfit egy közelben álló nő folyamatosan csitítgatni próbálta, akiről az intézkedés folyamán megállapítást nyert, hogy a panaszos anyja.

A férfi hangoskodása során obszcén szavakkal illette a Rendőrséget. Az intézkedő rendőrök észlelték zavart pszichés állapotát, melynek tényét az anyja is megerősítette. A kiabálás közben a panaszos is közölte, hogy „sárga papíros”, az intézkedő rendőrök nem tudnak semmit sem csinálni vele.

A rendőrök nyugodt hangnemben kommunikáltak, igyekeztek megnyugtatni a panaszt, közben felszólították, hogy fejezze be a közterületet rendjét megzavaró cselekményét. Igazoltatásra szólították fel, az Rtv. 29.§. (1) bek. a) pontja alapján.

Az igazoltatás során adatait körözésben ellenőrizték 14 óra 23 perckor, mely a Robotzsaruban, rögzítve, kinyomtatásra és iktatásra került. A panaszos az igazoltatás során elmondta, hogy a rokkant édesanyját megbírságotlák, ezért haragszik a Rendőrségre. Az intézkedő rendőrök közölték vele, hogy a kérdéses ügyről nincs tudomásuk, de ha sérelmezik az eljárást, panasszal élhetnek.

Az intézkedés közben az édesanyjának sikerült lenyugtatnia a panaszt, ezzel megszűnt az esetleges biztonsági intézkedés alkalmazásának szükségessége. O. I. r. alezredes nyilatkoztatta az intézkedő rendőröket, melynek során elmondták, hogy semmilyen homoszexualitásra utaló kifejezés nem hangozott el, személyi igazolványukat nem vették elő, erre nem is volt okuk és nem ismert előttük az a panaszos által hangoztatott körülmény, hogy a személyi igazolvány hátoldalának felmutatása nemi hovatartozásra utal.

Szolgálati igazolványuk a nyakukban lógott, a panaszos erről olvasta le az azonosító számot. Nem fedi a valóságot a panaszosnak azon állítása, hogy a jelvéyszám felmutatását kérte. Az intézkedő rendőrök elmondták, hogy az intézkedés kezdetétől az igazoltatás befejezéséig a panaszos verbálisán agresszív volt, azonban az intézkedésnek fizikálisán nem állt ellen.

Valótlan a panaszos azon állítása, hogy a rendőrök megfenyegették, melyet az is alátámaszt, hogy attól az időponttól kezdődően, hogy észlelték zavart pszichés állapotát, mind munkatársai, mind a panaszos édesanyjának a kommunikációja arra irányult, hogy lenyugtassák, melyet el is értek. Az igazoltatást követően a rendőrök az intézkedést befejezték, a panasossal szemben sem szabálysértési, sem büntetőeljárást nem kezdeményeztek.

O. I. r. alezredes megállapította, hogy a verbálisán agresszív panasszal szemben munkatársai nyugodtan, a szükséges empátiával jártak el, az általuk végrehajtott intézkedés jog- és szakszerű volt, a panaszt kényszerintézkedés bevezetése nélkül sikerült megnyugtatni.

2) Az intézkedést fogatosító P. L. r. százados, 2015. január 7-én készített jelentése szerint 2014. december 2-án 08-20 óra között nappalos szolgálatot látott el B. A. r. főtörzsőrmesterrel. Rendőri jelleggel ellátott szolgálati gépkocsival haladtak, amikor figyelmesek lettek a panaszosra, aki integetett nekik.

Ezt követően visszafordultak majd a szolgálati gépjárműből kiszállva az integető panaszos felé siettek mivel azt hitték, hogy segítséget kér. A panaszos felé közeledve a jelvényüket jól látható módon a ruházatunkra helyezték, majd mielőtt megszólalhattak volna a panaszos kiabálni kezdett velük, hogy a vele egy társaságba lévő édesanyjától a "rendőrség" elvette a pénzét. Ezt követően napszaknak megfelelően köszöntek majd a jelvényüket jól láthatóan előre mutatva közölték nevüket és rendfokozatukat illetve beosztási helyüket.

Ezt követően megkérdezték, hogy miben tudnak segíteni. Erre a panaszos tovább üvöltözött, hogy a rendőrség elvette az édesanyja pénzét, és tovább szidalmazta - obszcén szavakkal - a rendőrséget. A helyszínen lévő édesanyja próbálta nyugtatni a panaszost és tájékoztatta a rendőröket, hogy a panaszos elméje zavart.

Ezután felszólították a panaszost, hogy fejezze be a kiabálást, és igazolja magát. A panaszos magatartása arra utalt, hogy valamilyen pszichiátriai problémája van ezt alátámasztotta az is, hogy a panaszos közölte nem tudunk vele semmit csinálni, mert "sárga papíros". Ekkor kérdést intéztek az édesanyjához, miszerint a panaszos milyen állapotban van, kér-e hozzá mentőt?

Erre a panaszos anyja azt mondta, hogy nem kell, ő tudja kezelni a panaszos kirohanását. A panaszos az igazoltatásnak eleget tett és átadta a személy igazolványát, melyet ellenőriztek. Ezután mivel körözésben nem szerepelt, illetve a helyszínen sem bűncselekmény, sem szabálysértés nem valósult meg és a panaszos magatartására is nyugodtabb volt vele szemben az intézkedést befejezték, majd távoztak a helyszínről.

P. L. r. százados megjegyezte, hogy az intézkedés alá vont férfi az igazoltatásnak eleget tett. Magatartása az intézkedés során agresszív volt, de ez csak kiabálásban a rendőrség folyamatos szidalmazásában nyilvánult meg. Mivel már az intézkedés elején látható volt, hogy a férfi önmagából kikelve, indulatosan viselkedett, ezért - hogy mielőbb megnyugodjon - végig nyugodtan kommunikáltak részükről semmilyen szidalmazás, fenyegetés nem történt. Az intézkedés során mindvégig arra törekedtek, hogy az intézkedés alá vont nyugodjon meg. Az intézkedés során a panaszos nem kérte el a jelvéyszámukat, de a jelvényüket az intézkedés során folyamatosan nézte.

3) Az intézkedést fogatosító B. A. r. főtörzsőrmester, 2015. január 7-én készített jelentése szerint 2014. december 2-án 08-20 óra között nappalos szolgálatot látott el P. L. r. századossal. Rendőri jelleggel ellátott szolgálati gépkocsival haladtak, amikor figyelmesek lettek a panaszosra, aki integetett nekik.

Ekkor a szolgálati gépkocsival, a forgalomban haladtak, az első lehetőségnél azonnal visszafordultak, és a helyszínen megálltak. A gépkocsiból kiszállva a szolgálati igazolványukat a ruházatukon kívülre helyezték, és a panaszoshoz menve az Rtv. 20. § alapján a napszaknak megfelelően köszöntek, de a panaszos ezzel egy időben ordítani kezdett velük, hogy ők vették el a beteg anyja pénzét, eközben a fejét forgatta és láthatóan zavart idegállapotban volt.

Ekkor felszólították a panaszost, hogy próbáljon megnyugodni, hogy mondja el a problémáját, amiért integetett nekünk, valamint igazolványunkat felé mutatva, nevünket és rendfokozatunkat, valamint beosztási helyünket közöltük vele, majd felszólítottuk, hogy igazolja magát. A panaszos magát, a nevére szóló személyazonosító igazolványával igazolta, és csak azt ismételte, hogy ők, a rendőrség elvették a rokkant anyja pénzét.

Adatait lekérték, mely során megállapítást nyert, a panaszos személyazonossága, aki a körözési nyilvántartóban nem szerepel. Az intézkedés során a panaszos némileg megnyugodott, és részükre elmondta, hogy pszichiátriai kezelés alatt áll. A helyszínen tartózkodó édesanyja is rokkantnyugdíjas és azért haragszik a rendőrségre, mert az édesanyja meg lett bírságotva. Közölték a panaszossal, hogy erről nekik nincs tudomásuk, és ezért ne rájuk haragudjon, valamint, ha problémája van a rendőri eljárással, akkor azzal szemben panasszal élhetett volna. A helyszínen lévő idős hölgy nyugtatni próbálta a panaszost, ami sikerült. Kérdésükre elmondta, hogy a panaszos kezelés alatt áll, és régóta hajléktalan életmódot folytat. Megkérte a rendőröket, hogy ne haragudjanak rá, mert beteg, és most fel van zaklatva, de ő tudja kezelni.

Kérdésükre, hogy egészségügyi ellátásra tartanak-e igényt, egyértelmű nemmel válaszoltak. Ezt követően, mivel bűncselekményt, valamint szabálysértést nem tudtak megállapítani, és mivel a panaszos körözés alatt nem állt, így az intézkedést befejezték, és a szolgálati gépkocsihoz mentek, ahova a panaszos követte őket. Ekkor a panaszos már nyugodt volt. Az intézkedés során, mivel látták a panaszoson hogy zavart lelki állapotban van, így végig nyugodtan kommunikáltak vele, hogy minél hamarabb megnyugodjon, részükről szidalmazás, vagy bármi nemű fenyegetés nem hangzott el. Az intézkedés végeztével tőlük az azonosító számukat nem kérte el, ám az jól láthatóan az intézkedés során a ruházatukon kívül volt, úgyhogy azt végig láthatta is.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A rendőr segítségnyújtási kötelezettségével kapcsolatban az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető

vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulónak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. § -a tovább részletezi az intézkedési kötelezettség szabályait. A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetésén tetten ért személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására, és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjon szabálysértés elkövetésétől.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint az intézkedő rendőrök, rendőri jelleggel ellátott szolgálati gépkocsival haladtak, amikor figyelmesek lettek a panaszosra, aki integetett nekik. Ezt követően visszafordultak majd a szolgálati gépjárműből kiszállva az integető panaszos felé siettek mivel azt hitték, hogy segítséget kér. Ezt követően megkérdezték, hogy miben tudnak segíteni. Erre a panaszos tovább üvöltözött, hogy a rendőrség elvette az édesanyja pénzét, és tovább szidalmazta - obszcén szavakkal - a rendőrséget. A helyszínen lévő édesanyja próbálta nyugtatni a panaszost és tájékoztatta a rendőröket, hogy a panaszos elméje zavart.

Mindezek alapján az intézkedést foganatosító rendőröknek kezdetben észlelésük alapján az Rtv. 2.§-ban foglalt segítségnyújtási kötelezettség, majd a panaszos társadalom megbotránkoztatására, félelemkeltésre alkalmas magatartása az Rtv. 13. § alapján kellő jogalapot biztosított az intézkedéshez. A Testület megjegyzi, hogy panaszos által előadottak megegyeztek abban, hogy a közlekedő rendőrök felé különböző verbális és non-verbális jelzéseket tett és, amikor odamentek a rendőrök üvöltözött velük, így a rendőrség érvelését, miszerint, kezdetben azt hitték, segítségnyújtásra van szüksége a panaszosnak, majd ezt követően magatartása indokolta a további intézkedést a Testület elfogadta.

A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület vizsgálta a panaszos igazoltatásának jogalapját.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása megszerzésének megállapítása

céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A panaszos panaszbejelentéséről felvett jegyzőkönyv szerint ráüvöltött a rendőrautóra, hogy „Mi van?”, amikor egy rendőrautó elment mellettük. A panaszos elmondta, hogy azért üvöltött a rendőrökre, mert korábban végrehajtási eljárás keretében ingatlant értékesítettek, ennek ellenére 25 ezer forint értékű követelést kívánnak a panaszos édesanyjával szemben behajtani. A panaszos ezen visszás jogi helyzet miatt ordította le a rendőröket.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint A rendőrségi iratok tanúsága szerint az intézkedő rendőrök, rendőri jelleggel ellátott szolgálati gépkocsival haladtak, amikor figyelmesek lettek a panaszosra, aki integetett nekik. Ezt követően visszafordultak majd a szolgálati gépjárműből kiszállva az integető panaszos felé siettek mivel azt hitték, hogy segítséget kér. Ezt követően megkérdezték, hogy miben tudnak segíteni. Erre a panaszos tovább üvöltözött, hogy a rendőrség elvette az édesanyja pénzét, és tovább szidalmazta - obszcén szavakkal - a rendőrséget. A helyszínen lévő édesanyja próbálta nyugtatni a panaszost és tájékoztatta a rendőröket, hogy a panaszos elméje zavart.

A Testület megítélése szerint a panaszos rendőrséggel szembeni verbális megnyilvánulása bizonyosan olyan körülmény, amely alkalmas arra, hogy megbotránkozást keltsen az állampolgárok körében, tehát mindez a közrend, közbiztonság védelme érdekében fogantatosított igazoltatást megalapozza, ezért **a panaszos igazoltatásához a Rtv. 29. § (1) bekezdés I. fordulata megfelelő jogalapot biztosított, ezért nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való joga.**

3) A panaszos beadványában sérelmezte az eljáró rendőrök hangnemét és bánásmódját illetve az intézkedés alakításának hiányosságait.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem túri el.” A 7. pont utolsó mondata

szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés szabályozza a rendőri intézkedés alakiságát, amely szerint „a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

A Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdése tovább pontosítja az Rtv-ben meghatározottakat. Eszerint „az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszagnak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.”

A panaszos panaszbeadványában úgy nyilatkozott, hogy az igazoltatás során ez a rendőr azt közölte a panaszossal, hogy örüljön, hogy még megvannak a fogai. Közölte, hogy örüljön, hogy nem viszik be őt, mert „ráugatott” a kocsira. Az édesanyja előtt megalázták a panaszost elmondása szerint, és egy éve az utcán él. A panaszos a rendőröktől elkérte az azonosító számukat, majd erre a rendőr megmutatta a személyi igazolványát és annak a hátulját is, amely homoszexualitásra utal. A bíróságon feljelentette őket, mert homoszexuálisok és fasiszták. Amikor elkérte az azonosító számát, azt mondta a rendőr suttogva, hogy „meg fogsz döglenni „és integetett a rendőr a panaszosnak. A panaszos sérelmezi azt, hogy a rendőrök olyan hangnemet ütöttek meg vele, amely súlyosan sérti az emberi méltóságát, hiszen az édesanyja előtt is ezen kijelentésével megalázták,

Az ügyben keletkezett rendőrségi iratok egyöntetűen úgy foglalnak állást, hogy a rendőrök a panaszos felé közeledve a jelvényüket jól látható módon a ruházatunkra helyezték, majd mielőtt megszólalhattak volna a panaszos kiabálni kezdett velük, hogy a vele egy társaságba

lévő édesanyjától a "rendőrség" elvette a pénzét. Ezt követően napszaknak megfelelően köszöntek majd a jelvényüket jól láthatóan előre mutatva közölték nevüket és rendfokozatukat illetve beosztási helyüket. Az intézkedés végeztével tőlük az azonosító számukat nem kérte el, ám az jól láthatóan az intézkedés során a ruházatukon kívül volt, úgyhogy azt végig láthatta is. Az intézkedés során, mivel látták a panaszoson hogy zavart lelki állapotban van, így végig nyugodtan kommunikáltak vele, hogy minél hamarabb megnyugodjon, részükről szidalmazás, vagy bármi nemű fenyegetés nem hangzott el.

A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának és tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Az igazoltatás miatt nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való joga. Az intézkedés során használt rendőri hangnem, az intézkedés alakiséga kapcsán a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának és tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2015. február 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag